

[Anden næstformand]

Jeg gør opmærksom på, at ordførerne har en taletid på 20 minutter i første omgang.

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg håber, at det er op til 20 minutter.

Det er en meget omfattende lovgivning, vi her står over for, og derfor bliver der også kun mulighed for nogle principielle tilkendegivelser. I den forbindelse vil jeg dog gerne oplyse, at hr. Hans Hækkerup senere vil gøre yderligere nogle bemærkninger til lovforslag nr. L 108 og L 109, der drejer sig om fonde, visse foreninger og institutter.

Socialdemokratiet indgik forlig om en skattereform med det helt klare formål at bekæmpe skatteunddragelser, altså at skabe et skattesystem, som borgerne kunne have større tillid til. De fem lovforslag, som vi har vedtaget tidligere i dag, og som har sammenhæng med skattereformen, er det første bevis på, at det også vil ske i praksis. Vi glæder os naturligvis i den sammenhæng over, at lovene kunne vedtages af et samlet folketing med undtagelse af fremskridtspartiet.

Vi tror ikke på, at vi efter gennemførelsen af reformen har set den sidste skattefidus, men vi har taget fat på de områder, som er indgået i meget store dele af de kendte skattearrangementer.

I den forbindelse er begrænsningen af rentefradragets værdi, så det bliver ens for alle uanset indkomstens højde, noget helt afgørende. Det er en sag, socialdemokratiet har kæmpet for i mange, mange år, ofte under usandfærdige beskyldninger om, at vi ville tage den lille mands parcelhus. Vi glæder os over, at sagligheden har vundet til sidst. Sen erkendelse er bedre end ingen erkendelse.

Derfor er vi også glade for, at vore politiske modstandere i regeringspartierne nu har overtaget vores argumentation om, at vi må standse gældspræmieringen og fremme opsparingen. Vi mener, at det er sund, simpel logik for et samfund, der har store gældsproblemer, men samtidig betyder det også, at vi ad den vej bekæmper skattespekulation. En meget brugt trafik har været at bringe renterne til fradrag, hvor skatteværdien er størst, og flytte pengene over i investerings-

selskaber, fonde eller obligationer med store skattefrie kursgevinster.

Med skattereformen må folk flytte rundt med pengene, som de vil. Fradragsværdien vil være ca. 50 pct. for renteudgifterne, uanset hvor man trækker dem fra, og beskatningen tilsvarende ca. 50 pct. for renteindtægterne, uanset hvor man tager dem til indtægt; herefter er en af de mest kendte skattefiduser afgået ved døden, og det er et dødsfald, som vi hilser med tilfredshed.

Et andet af socialdemokratiets erklærede mål med skattereformen har været at skabe en bedre fordeling af skattebyrden, herunder ikke mindst at lette vilkårene for børnefamilierne; den særlig trængte gruppe af enlige forsørgere glæder vi os over at det er lykkedes at give en ekstraordinær stor lettelse, sådan som vi har fået aftalt reformen.

I det hele taget er lettelserne til børnefamilierne et meget vigtigt element i hele skattereformen, og det fremgår også af provenutallene, hvor vi kan se, at lettelserne til børnefamilierne udgør 3,8 mia. kr. ud over de børnetilskud, som udbetales i øjeblikket, og ud over den såkaldte børnecheck.

Hvis vi ser dette forhold sammen med fradragssaneringen, fradragsomlægningen og en mere effektiv ligning, ikke mindst af de store selskaber, mener socialdemokratiet, at vi i fællesskab kan skabe et grundlag for en mere rimelig fordeling af skattebyrden.

For at få et samlet billede af fordelingsvirkningen i skattereformen må vi imidlertid også se på, hvor vi henter de store merindtægter. Det gør vi hos aktie- og anpartsselskaber og hos skattefrie fonde og institutioner og dermed hos deres ejere. Vi tror ikke, at nogen tør imødegå os, når vi siger, at det er mere effektivt at beskatte de arbejdsfrie højindtægter direkte dér, hvor indtægterne skaffes, i stedet for at beskatte dem stærkere, når de udbetales.

Et af de store debatemner, da reformen blev præsenteret, var, hvordan skattereformen ville indvirke på vores i forvejen katastrofalt dårlige betalingsbalance. Det er et spørgsmål, som mange gerne vil udtale sig meget skråsikkert om; det kan nemlig aldrig nogen sinde gøres nøjagtigt op, hvem der har ret. Jeg er sikker på, at hvis skattereformen var gennemført i 1985, ville mange kloge kvinder og mænd med stor sikkerhed have påstået, at det skyldtes skattereformen, men